

ДНЕВНИК

1

През късна есен как е тъжно,
когато вълн дъждът вали,
самотен в стаята да чакаш
любовен дъх да те плени.

Да чакаш сребърно съзвучие
дошло от странни брегове,
с любим възторг да те опива,
с един копнеж да те зове.

Ах, как е тъжно в късна есен,
когато скръб сърце гнети,
да няма кой с милувка нежна
душата ти да приюти.